

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Dr. Rákossy Lajos ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a Dr. Szűcs Viktor Géza (ügyvéd címe) által képviselt **I.rendű alperes neve** (I. rendű alperes címe) I. rendű, a Dr. Szegedi Szilvia ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **II. rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű, a Dr. Tomola Szabolcs ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **III.rendű alperes neve** (III. rendű alperes címe) III. rendű, **IV.rendű alperes neve** IV. rendű, **V.rendű alperes neve** V. rendű és **VI.rendű alperes neve** VI. rendű (IV, V, VI. rendű alperesek címe) alperesek ellen kölcsön visszafizetése iránt indított perében - mely perbe **felperesi beavatkozó** (fél címe) a felperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozott - a Baranya Megyei Bíróság 2008. január 23. napján kelt 14.P.20.103/2007/29. ítélete ellen az I, III, IV, V, VI. rendű alperesek által benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja, és az I. rendű alperes tűrésre kötelezését mellőzi.

Kötelezi az I, III, IV, V. VI. rendű alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 540.000,- (ötszáznegyvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a másodfokú bíróság az I, III, IV, V. és VI. rendű alpereseket, hogy fizessenek meg egyetemlegesen az állami adóhatóság külön felhívására 900.000,- (kilencszázezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéke.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetének helyt adva az I. rendű alperest 32.958.376,- Ft tőke és ennek kamatai megfizetésére, az I, II, III, IV, V, VI. rendű alpereseket külön-külön, az I. rendű alperest terhelő marasztalási összeg tulajdonukban álló ingatlanokból történő kielégítésének tűrésére kötelezte kölcsöntartozás jogcímén, az alperesek ingatlanára felperes javára bejegyzett jelzálogjog alapján.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I, III, IV, V. és VI. rendű alperesek jelentettek be fellebbezést, az I. rendű alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kölcsöntartozás megfizetésére és tűrésre kötelezésre irányuló kereseti kérelem elutasítását egyaránt kérte. Továbbra is vitatta a felperesi felmondás jogszerűségét, hivatkozott arra, hogy a felperes követelése időelőtti, mert elsősorban a jelzáloggal terhelt ingatlanok közös értékesítését kellett volna a felperesnek megkísérelnie. Emellett az elsőfokú bíróság által elkövetett eljárási szabálysértésként hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság Felperesi beavatkozó beavatkozóval a 11. sorszámú végzést kézbesítéssel nem közölte, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe illetékességének hiányát, álláspontja szerint ugyanis az alávetéses illetékesség nem alkalmazható, mert az csak a szerződésben felmerült vitás ügyekre vonatkozik, nem pedig a szerződésből eredő vitás ügyekre. Hivatkozott arra is, hogy az I. II. rendű alperesekkel szemben tűrésre kötelezés iránti kereseti kérelmet a felperes nem terjesztett elő, ezért az elsőfokú bíróság e rendelkezéssel a kereseten túlterjeszkedett. Kifogásolta azt is, hogy a felperes a kereseti illetéket csak részben rótta le.

A III, IV, V, VI. rendű alperesek a tűrésre kötelezés iránti kereseti kérelem elutasítását kérték, fellebbezésükben ugyanazokat a tényeket és körülményeket hozták fel, amelyeket az I. rendű alperes fellebbezés. Sérelmezték ezen túl a perköltségben való egyetemleges marasztalásukat is.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés kisebb részben alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a tényállást helyesen állapította meg, a helyesen megállapított tényállásból érdemben helyes jogi következtetést is vont le az I. rendű alperessel szembeni pénzfizetésre irányuló kereseti kérelem, a II, III, IV, V, VI. rendű alperesekkel szemben pedig a tulajdonukban álló ingatlanra vezetendő végrehajtás tűrésére irányuló kereseti kérelem teljesítése során, és az e körben kifejtett jogi indokokat is mindenben osztja a másodfokú bíróság.

Kisebb részben - a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján - az I. rendű alperes tűrésre kötelező ítéleti rendelkezés tekintetében változtatta meg a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét, figyelemmel arra, hogy az I. rendű alperes, mint személyes kötelezett (adós) az ítéletben foglalt marasztalási összeg meg nem fizetése esetén az ellene indított végrehajtási eljárásban a Vht 7. § (2) bekezdése alapján bármely

vagyontárgya lefoglalását és végrehajtás alá vonását köteles tűrni, minden vagyontárgya, ingatlana végrehajtás alá vonható anélkül, hogy szükség volna e körben a bíróság tűrésre kötelező ítéleti rendelkezésére. A szükségtelen tűrésre kötelezést ezért a másodfokú bíróság az ítélet rendelkező részéből mellőzte.

Egyebekben a fellebbezéssel összefüggésben utal csak a másodfokú bíróság az alábbiakra:

Alaptalan az I. rendű alperesi hivatkozás, hogy a felperesi felmondás jogszerűtlen volt. A felek közt létrejött kölcsönszerződés 2. 6. pontja értelmében a takarékszövetkezet a kölcsönszerződést jogosult volt felmondani, és a fennálló kölcsöntartozás felmondásról szóló értesítés kézhezvételétől számított 15 napon belüli visszafizetését követelni, ha az adós a jelen szerződésben foglalt bármely kötelezettségének nem tesz eleget. Az I. rendű alperes, mint kötelezett a kölcsönszerződést - nem vitásan - megszegte, fizetési kötelezettségét elmulasztotta, így a felperes felmondása jogszerű volt. A kölcsönszerződés 2.8. pontjában a megegyezésre törekvés rögzítése, és az I. rendű alperes közös értékesítésre irányuló ajánlata sem a felmondás jogszerűségét, sem a követelés lejártát nem befolyásolja.

A fellebbezésben felhozott eljárási szabálysértéseket az elsőfokú bíróság nem követte el. A felperes a kellő mértékű, 900.000,- Ft összegű illetéket lerőttá, ez a keresetlevél első példányán az iratok közt megtalálható. Helyesen vette figyelembe az elsőfokú bíróság az illetékességi kikötését is, a szerződéskötés úgy logikailag, mint nyelvtanilag csak úgy értelmezhető, hogy a felek a szerződésből eredő vitás kérdésekre kötötték ki a Baranya Megyei Bíróság illetékességet. A kézbesítés szabályait sem sértette meg, az elsőfokú bíróság Felperesi beavatkozó a 11. sorszámú végzés meghozatalakor nem volt az ügyben beavatkozó, így részére e határozatot kézbesíteni sem kellett. Nincs tehát olyan ok, amely miatt ez elsőfokú bíróság ítélete - a fentieken túl - megváltoztatható lenne, ezért a fellebbezések alaptalanok.

Az eredménytelenül fellebbező alperesek a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik, és a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelesek megtéríteni a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségeit, mely költség a felperest képviselő ügyvédnek a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (5) bekezdése alapján számított munkadíja. Az elsőfokú perköltség költségekről az elsőfokú bíróság helyesen, a felhozott jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően határozott.

Pécs, 2008. december 16.

Dr. Juhász László s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Fekete Bálint s.k. bíró

